

„Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”

(Zsid. 13, 8)

Május 2010

Körlevél

Teljes szívből köszöntelek mindnyájatokat a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága nevében a Máté 4:4 Igével:

„Ő pedig ezt adta neki feleletül: »Meg van írva: *Nem csak kenyérrel egyedül éljen az ember, hanem minden egyes Szóval, ami az ÚR szájából származik.*«” (5.Móz.8:3b).

A kezdet kezdetén így szólt Isten: „*Legyen világosság!*”, és létrejött a világosság. És Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. Kezdetben vala az Ige, nem pedig a magyarázat. „*Kezdetben vala az Ige (héberül: Dabar — a beszélő) ... Őbenne vala az élet, és az élet volt az emberek világossága* (János 1:1-5). A valódi hívő ember nemcsak természetesen él a kenyérrel, hanem szellemileg minden egyes Igével, amely elhangzott Isten ajkáról. Istennek nem kell egy szót sem visszavonnia, teljesen mindegy mikor, hol, kihez intézve, ha az Ó- vagy az Új Testamentumban mondott ki valamit. Mindamellett kezdettől fogva mindkettő létezett: világosság és sötétség, nappal és éjjel, hit és hitetlenség, engedelmesség és engedetlenség, jó és rossz — élet és halál. Ez így is marad mindvégig.

Istennek minden egyes szavában el van rejtve az életcsira, mindazonáltal miután elvették a hívők szívébe, sarjadhat elő az élet (Márk 4:26-29). A Máté 13 alapján elvetette a magvető a jó magot, és miközben aludtak az emberek, eljött az ellenség és elvetette az ő magvát. Mindkettő, búza és gaz, fog egész az aratásig fejlődni és nőni. Maga az ÚR magyarázta meg a magvető példázatát: „*Az aki a jó magot veti, az Emberfia; a szántó föld a világ; a jó mag a mennyek országának a fiai, a konkoly ellenben, a gonosz fiai; ráadásul az ellenség, aki elvetette a konkolyt, az ördög; az aratás eme világkorszak vége, az aratók pedig az angyalok*” (37-39 versek). Miután a Magvető elvetette az Ige-magot (Márk 4:14; Luk. 8:11), utána veti az ellenség az ő

magyarázatát. Az egyik az Igazság, a másik a hazugság és megtévesztés.

Először Mózes lépett fel a valódi Igével, mivelhogy Isten nem felejtkezett el az Ő ígéretéről, amelyet Ábrahámnak adott (1.Móz.15:13). Azután felkerekedett Bálám, azzal a célkitűzéssel, hogy Isten népét az ő útjáról tévútra vezesse (4.Móz.22-24).

Először Krisztus lépett fel, a megígért Próféta (5.Móz.18:18; Ap.Csel.3:22-23; 7:37-38); Ő volt a Magvető. Azután felkerekedett az Antikrisztus és hamis próféta (1.Ján.2:18; Jel.16:13); ő a félremagyarázatokat vetette. És a hamis Krisztusok, ti. a hamis felkentek mind a mai napig ezt cselekszik. Még ráadásul csodatételeket is fel tudnak mutatni, amelyeket igazolásként vesznek (Máté 7:22-23), úgy hogy maga a kiválasztottak is figyelmesek kell legyenek, hogy el ne legyenek csábítva (Máté 24:24).

Először az igazi apostolok léptek fel, azután a hamisak (2.Kor.11:13; Jel.2:2).

Először az ÚRTÓL megbízott apostolok terjesztették elő az igaz tanítást (Ap.Csel.2:42; Eféz.2:20), azután bevezették a hamis apostolok a káros tanításokat (2.Kor.11:1-13; 2.Pt.2:1).

Először Branham testvér lépett fel mint Evangélista, azután a számos önkinevezett gyógyító evangélisták, akik hallgatóinak egy jólét Evangéliumot hirdettek és saját maguknak egy millió-dollár-jólétbirodalmat építettek.

Mi történik a mi időnkben? Mi az ami végbemegy most Isten Üdvhatározatának az alapján? Ki lépett fel először Isten felhatalmazásával, hogy Isten aktuális Ige-üzenetét az egész világon hirdesse? Ki kerekedett fel nem sokkal később önhatalmúan és hirdeti az idegen tanításokat, úgynevezett „különleges kinyilatkoztatásokat”, amellyel tanítványokat toboroz az ő kíséretére?

Máté 24 és 25-ik fejezete a gyülekezet számára is nagyon fontos ami a Jézus Krisztus visszajövele előtti utolsó szakaszára vonatkozik. Először is a főkérdésekre ad feleletet a mi hűséges URUNK és nyomban figyelmeztet: „*Vigyázzatok, hogy félrevezetően senki meg ne tévesszen titeket!*” (4.v). Azután háborúkról, földrengésekről és hamis prófétákról beszél, de csak ezután utal az alapvető lényegre: „*Isten országának ez az Evangéliuma pedig hirdettetni fog majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég!*” (Máté 24:14). Ez nem a Luther vagy a Weszley idejében következett be, sem száz évvel ezelőtt. Ez most megy véghez és mi ezt át szabad éljük: Isten teljes Evangéliuma valamennyi ígéreteivel, hirdetve lesz az egész föld kerekéségén az Ő aktuális Ige-üzenete által – egyeseknek tanúvallomásúl, másoknak pedig ébresztői kihívásul (2.Kor.6:14-18). Ez Isten örökérvényű Evangéliuma (Jel.14:6), úgy amint a kezdetben is volt. Istennek valamennyi gyermeke elhiszi és él az Ő teljes ígéből és különösen hálásak az ígéretekért, amelyek a mi időnkben találják beteljesedésüket.

Azután tovább folytatja a mi URUNK és körvonalazza amaz eseményeket, amelyek az Ember-fiaának az eljövételéig és a nagy nyomorúságig, sőt az idők végéig fog megtörténni. És újra valami nagyon fontos következik: *„Okuljatok a fügefa példáján: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok (felismeritek erről), hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor mindezt látjátok, vegyétek észre (ismerjétek fel erről), hogy közel van Ő, az ajtó előtt.”* (Máté 24:32-33). A Hóseás 9:10 alapján Izráel jelképezi a fügefát.

A Lukács 21:24 alapján előre bejelentette az ÚR, hogy mi fog velük történni: *„...kardélre hányják, és fogságba viszik őket mindenféle pogány nép közé; és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.”*

Már akkor fennállt az ígélet: *„Összeszedem, igen összegyűjteni akarlak téged, Jákób, teljes egészében; összegyűjtöm, igen össze akarom gyűjteni azt, ami Izráelből még megmaradt! Összeterelem őket, mint juhokat a karámba, mint nyájat az akolba, tömegestül lesznek ott az emberek.”* (Mikéás 2:12).

„Abban az országban fogtok (maradandóan) lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az Én népem lesztek, Én pedig Istenetek leszek” (Ezék. 36:28).

„Az ÚR pedig birtokba veszi Júdát mint tulajdonát a szent földön, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja.” (Zak.2:16).

Az ÚR így szólt az Öveihez: *„Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa.”* (Luk.21:31). Ámen! Izráel tizenkét törzsének az összegyűjtése az összes népek és nemzetek közül, nemcsak egy jel a sok jelek között, hanem „az a jel” amely közel áll a Jézus Krisztus visszajöveteléhez.

Aztán a Máté 24:39-41 –ben az elragadtatásról beszél az ÚR, amikor is ketten lesznek a mezőn, ketten a malomban és ketten egy ágyban és az egyik felvétetik, a másik pedig visszamarad. Ő figyelmeztet: *„Ezért legyetek ti is készen; mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!”* (44.v).

„Amíg azok távol voltak vásárolni, megjött a Vőlegény, és (azok a szűzek) akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót.” (Máté 25:10).

A Máté 24:45 –től 47 –ig előre bejelentette a mi URUNK példázatban, hogy min kell a szolgaságnak általmennie, még mielőtt beteljesedhet a 25. fejezet és eljön a Vőlegény. Ő felteszi a kérdést: *„Kicsoda tehát a hű és okos szolga (alkalmazott), akit azért rendelt szolgálói (alkalmazottjai) fölé az ÚR, hogy kiadja nekik az eledelt idejében?”* — nem a szolgaság fölött uralkodni, hanem hogy mindazoknak, akik egy szolgálatot végeznek a gyülekezetben, a kinyilatkoztatott Igét friss eledelként feltálatni és velük együtt megosztani. Ebből az Igeversből most különös módon élünk. A 47-ik vers hasonlatosan

egy IGY SZÓL AZ ÚR: „Bizony, mondom néktek: hogy egész vagyona fölé rendeli őt.” Ez a tökéletes visszaszolgáltatás és a tökéletes bevezetés Isten teljes Üdvhatározatába.

Az bibliai végidőüzenet által ki lett valamennyi elrejtett titokzatosság is nyilatkoztatva. Ez nemcsak azt tartalmazza, amire mindenkinek szüksége van, minden nőnek, minden férfiúnak és az összegyülekezetnek, hanem azt is, ami az Efézus 4 szerinti ötszörös szolgálathoz tartozik. Emez öskereszténységi mintakép szerint járulhat hozzá minden egyes szolga (alkalmazott) a Jézus Krisztus testének felépítésére, „...amíg (végülis) eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia felismerésének egységére, a felnőtt korra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra.” (Eféz.4:11-16).

Mindazonáltal csak aki tiszteletben tartja Isten teljes beszédét — az ezidőre szólót is —, ezt valóban elhiszi és odasorolja, ahova tartozik, fogja kinyilatkoztatásként megkapni. Csak így lehetséges a tényleges beilleszkedés az isteni Üdvhatározatba. Ez valamennyi szolgáló testvérré is vonatkozik. A gyülekezetnek szóló főígéret a mi időnkre így hangzik: „*Én pedig elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az ÚRNAK nagy és félelmetes napja; (ő fogja) az atyák szívét a gyermekek szívéhez téríteni, és a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök!*” (Mal.3:23-24).

Az ÚR napja nagyon pontosan körül lesz vázolva úgy az Ó- mint az Új-Testamentumban is. Jóel próféta így írja: „... a nap elsötétül, a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.” (Jóel 3:4). Még mielőtt az Üdvösség napja lejár, mielőtt a nap elsötétedik és a hold vérvörössé válik (Ap.Csel.2:20), teljesedik most be az ígéret második fele a Malakiás 3:24 –ből.

A Máté 17:11-13 és a Márk 9:12-13 megmagyarázta a mi URUNK, azt ami összetartozik az Illés-ígérettel. Ő igazolta a Keresztelő János szolgálatát, aki az Illés szellemében és erejében lépett fel, ugyanakkor ráutalt a még jövőbenire is: „*Illés valóban előbb jön el és helyreállít mindent.*” Ennélfogva tehát nem egy házilag készült üzenetről van szó, hanem az isteni üdvüzenet mindazon dolgok tökéletes visszaszolgáltatásáról, amely kezdetben a gyülekezetben létezett és ami az idők folyamán elveszlődött. Minden vissza kell legyen állítva a maga elrendelt eredeti állapotába: a szolgáló testvérek és az összegyülekezet. A Keresztelő János szolgálata által az Ó-Testamentumi atyák hitében élők szivei az Új Szövetség gyermekei hitéhez lettek irányítva, *hogy így egy (jól) felkészült népet állítson az ÚR elé* (Luk.1:16-17). Ama szolgálat által, amelyet Branham testvérnek adott Isten, lesznek az isteni igaz gyermekek szíve az apostoli atyák hitéhez visszavezetve, az URNAK egy jól felkészült nép előállítására.

1933 június 11. számos tanúk előtt kapta meg Branham testvér az ő elhivatottságát és

megbízását. Amikor az Ohio folyóban állva, éppen azon volt, hogy bemerítse a 17. személyt, szólt hozzá a természetfölötti felhőből a hang, amely leereszkedett közvetlenül fölé és amelynek kb. 4000 ember volt szem- és fültanúja: **„Amint megelőzte Keresztelő János az ő szolgálatával a Jézus Krisztus első eljövételét, akként leszel te is megbízva egy üzenettel, amely megelőzi Jézus Krisztus második eljövételét.”**

1946 május 7. estjén, eljött a mennyei küldött Branham testvérhez úgy mint a Luk.1-ben a Zakariás esetében és felvilágosította őt részletesen az ő mennyei elhivatottságáról. Majd csak ezután kezdte el az ő egyszeri szolgálatát, amelyet maga Isten igazolt ezerszeresen is.

Végülis azt az utasítást kapta Branham testvér, akinek feladati szolgálata közvetlen összeköttetésben áll Isten üdvtervével, hogy raktározza el a szellemi eledelt, a megígért és kinyilatkoztatott Igét. Mindazonáltal soha nem lett neki megmondva, hogy ő lesz aki ki fogja osztani ezt a szellemi eledelt; az sem, hogy meg fog halni, de azonban ezután újra fel fog támadni, az ő szolgálatának bevégzésére. A Szent Szellemtől újjanon született és a Szent Szellem által betöltött isteni gyermekek csak azt hiszik, ami az Írás mond. Mint ahogy 1933 június 11. közvetlenül a mennyből lett hozzászólva, előzi meg Isten teljes üdvhatározatának az üzenete, amellyel ő meg lett bízva, Jézus Krisztus második eljövételét — ez pedig teljes összhangban áll a Szent Írás tanúságtételével.

Úgyszintén az Ap.Csel.3:21 is az IGY SZÓL AZ ÚR és be kell teljesednie a Jézus Krisztus visszajövele előtt: *„(Noha) ŐT azonban az égnek kell befogadnia addig, amíg az isteni teljes-üdvrend helyreállításának az ideje be nem következik, amit Isten öröktől fogva szólt szent prófétái szája által.”* A Branham testvérré bízott üzenet által, kegyelemből vissza lett számunkra szolgáltatva, ami kárba vezett a Krisztus gyülekezetében. A kinyilatkoztatott Ige elhatott a föld végső határáig.

Amint be lett jelentve az Ámos 8:11 –ben, egy szellemi éhséget küldött Isten, az ÚR beszédének hallgatására, úgyhogy az emberek több mint ezer kilométert is megtesznek, hogy együttesen átéljék azon összejöveleteket, amelyekben a kinyilatkoztatott és a megígért Ige lesz prédikálva, amely most teljesedik be. Ez ama friss manna, amelyet megígért az ÚR a győzőknek (Jel 2:17).

Most pedig várunk a Szent Szellem természetfölötti működésére úgy mint pünkösdkor és hogy maga Isten szolgáltassa vissza az ötszörös szolgálatot, valamennyi szellemi adományokat, az összes szellemi gyümölcsöt, valamennyi erényekkel együtt az Ő gyülekezetében — mert hiszen a vég egyforma kell legyen a kezdettel. Ő ígérte ezt meg, Ő maga fogja ezt egy hatalmas Szellemi működés által beteljesedésre hozni.

1965 december 24 –én magához szólította Isten az Ő szolgáját és prófétáját. Mármost a következőket azzal a szándékkal mondom, hogy mindazok, akik a bűn poharát tele kell töltsék, most tegyék, és mindazok akik eleve el vannak rendelve, hogy minden egyes Igét elhiggyenek, teljes szívből örvendezzenek:

1958 június 11 –én Dallas-ban, Texas-ban, a következőket intézte hozzám Branham testvér, prófétaként tanúk előtt: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az Ige-üzenettel Németországba...”

Branham testvér 1962 december 3. ugyanazon tanúk előtt mondta prófétaként nekem: „... várj az eledel kiosztásával addig, amíg megkapod az eledel hátralékát is ...”

1966 április 11 –én este, a Branham testvér temetési napján, szólt hozzám a Szellem úgy, amint az Ap.Csel.8:29-ben Filep beszámolt: „Most elérkezett a te időd, az eledelt kiosztani és városról városra menni, Isten beszédét kihirdetni.” Én eleget tettem a mennyei elhivatásomnak első naptól fogva és Pál apostollal együtt én is mondhatom: „*De mivel Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyosságot teszek kicsinyeknek és nagyoknak, és semmit sem mondok azon kívül, amit már Mózes és a próféták megjövendöltek, hogy meg kell történnie ...*” (Ap.Csel.26:22).

Ez is az IGY SZÓL AZ ÚR, aki parancsoló hangon ezt kiáltotta hozzám intézően: „Én szolgám, ímé Én rendeltelek ki a Máté 24:45-47 –alapján, az eledel kiosztására!” — Ez éppenolyan igaz mint a Ján.3:16. Ezeket az élményeket nem koholtam ki valamikor magamnak, ezek már mindnyájatok előtt ismertek a hatvanas és a hetvenes évek Körleveleiből.

Én eleget tettem küldetésemnek, amelyet 1962 április 2 –án napfelkelte előtt adott nekem az örök hűséges ÚR, az elmúlt 44 év folyamán a Branham testvér hazamenetele óta, több mint 150 országban. Úgy mint József az Ó-Testamentumban megtöltötte a hombárok természetes eledellel, nekem is pontosan hét év ált rendelkezésemre, ugyanis 1958 év végétől 1965 év végéig, a hombárt (magtárt) szellemi eledellel megtölteni (Mal.3:6-10), és még mindig dolgozhatok az eledel kiosztásán. Minden prédikáció, amelyet Branham testvér megtartott, közvetlenül el lett hozzám küldve. Branham testvér személyesen küldött el Leo Mercier testvérhez - aki annakidején felelős volt a felvételekért - hogy el legyenek hozzám küldve. Következetesen ugyanaz a szellemi eledel nemcsak Jefferszonvilleban, hanem itt is el lett tárolva az ÚR parancsára. Mi nem az 1940 –es, 1950 –es, 1960 –as évek múltjában élünk. Mi nem foglalkozunk a próféta sírhelyének felékesítésével sem. Mi Isten jelenlétében élünk, minden egyes Szavában és kegyelemből megkaptuk a hozzácsatolást Isten utolsó működéséhez.

Még soha nem lett egy igazi prófétából egy hamis próféta, még soha az Igazságból egy hazugság, még soha egy igaz és bölcs szolgából egy hamis, gonosz/konok szolga. Istennél minden rendezett, a világosság el van választva a sötétségtől, az Igazság szét van választva a hazugságtól. Minden mag a maga neme szerint hoz elő és „*az ő gyümölcseikről ismerjétek fel őket.*” Aki Istenből született, elhisz minden egyes Igét, minden egyes ígéretet; és mindazok, akik okos szűzként mennek a Vőlegény elé, nem szennyezik be magukat a bibliaellenes tanításokkal – ők a Bárány vérében megmosottak, az Igazság beszédében megszentelt menyasszony és el lesznek pecsételve a Szent Szellem által az ő hústestből való megváltásuk napjára.

Isteni buzgósággal

„ ... mert isteni féltékenységgel féltetek titeket; mivel eljegyeztelek benneteket egy férfiúnak, hogy tiszta szűzként allítsalak benneteket a Krisztus elé. Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől (és a rosszabodáshoz vonzódnak).” (2.Kor.11:23).

Ebben állt a Branham testvér főérdekeltsége is, aki már látta a fehér ruhában öltözött megváltottak seregét a paradicsomban. Én is mondhatom, hogy az én főigyekezetem is ebben áll, most amikor a mennyei Vőlegény eljövételéhez még sokkal közelebb érkeztünk, különösen 1981 januárjától, amikor is kivétem testemből és ama nagy, fehérbe öltözöttek csoportjával – mindnyájan fiatalok voltak – részt vettem az elragadtatásban.

Pál apostol attól tartott, hogy a sátán, aki minden helyzethez alkalmazkodik, ravaszúl mint egy kígyó, eljön halálos méreggel mint a világosság angyala és elcsábíthatja a hívők gyülekezetét. Ez az aggodalom indokolható volt, mert sátán megjelent már a Jób idejében és részt vett az istenfiak mennyei összejövételén (Jób 1:6). Igen, lássatok csodát, ő megjelent közvetlenül a következő összejöveteleken is, amikor az istenfiak megálltak az ÚR előtt (Jób 2:4). Az ő első látogatása után bekövetkezett mindannak megsemmisítése, ami Jób tulajdonában volt; az ő második látogatása után maga Jób ellen ment végbe a sátán támadása. Egészen mindegy milyen módon, hol és mikor – mindig is pusztítás marad vissza, ha megmutatja vagy hallatja magát a sátán egy összejöveteleken.

Az Éva csábítása egy szó kiforgatása által történt meg, amelyet az ÚR, a mi Istenünk, Ádámmal intézett. A sátán ezzel a mondattal kezdte az ő beszélgetését: „Csakugyan azt

mondta Isten...?” Amit Isten mondott, nyomban meg lett tőle kérdőjelezve, ahhoz hogy elhíhetővé tegye az ő hazugságát. A vén kígyó még ráadásul ezt is mondhatta volna Évának: „Avagy te magad hallottad-e? Jelen voltál-e? Biztos vagy benne, hogy ez igaz?” A Mózes idejében érvelhetett volna Kórahnak: „Avagy ott voltál-e, amikor megkapta Mózes az ő elhívását? Együtt voltál-e vele a hegyen, amikor beszélt hozzá Isten?” Az apostolok idejében élő megvetőkkel is érvelhetett volna: „Ott voltatok-e amikor Pál elhivatott? Avagy hallottátok-e a mennyből jövő hangot?”

A mi időnkben élő kétkedőknek megmondhatta volna: „Avagy jelen voltatok-e, amikor 1933 júniusában leereszkedett a fény? Avagy hallottátok-e, hogy mit mondott az ÚR angyala 1946 május 7 –én Branham testvérnek?” Még most is, úgy mint Évánál kételyt vet a sátán, és pedig azáltal, hogy ezt mondja: „Csakugyan szólt hozzá az ÚR? Jelen voltál-e 1962 április 2 –án? Hallottad-e te a saját füleiddel? Avagy jelen voltál-e 1962 december 3.? Csakugyan ezt mondta a Próféta? Te is hallottad ezt? Jelen voltál-e ama bizonyos 1976 júliusban, amikor parancsban adta neki az ÚR, hogy szentelje fel neki a szomszédterületet és hogy ráépíthessen; vagy 1976 szeptemberében, amikor az eledelről volt szó, vagy amikor az ÚR Marszeille –ban szólt: »Én szolgám, kelj fel és olvasd el a 2.Timótheus 4 ...!«, amikor a hét mennydörgésről volt szó, és minden más alkalommal?” Sátán megtévesztése minden alkalommal egy és ugyanazon a módon történik, kérdőre vonja, amit Isten mondott és így a maga befolyása alá keríti az embereket.

Branham testvérnek nyomatékosan ki lett mondva: „Abban az esetben, ha eléred, hogy az emberek higgyenek neked ...” Az ellenség mindig kételyt vet arra, amit Isten mondott és parancsban adott. A hitetlenséget a bűnbeesés követi, a bizonyos vonal áthágása. Ami visszamarad, az ellenségeskedés a két mag között, mint ahogy ez az Éden kertjében is megtörtént. Egyesek hisznek Istennek és kitartanak amellet, amit Ő mondott, másoknál felülkerekedik a kétely, bűnösökké válnak csúfolódók ként az isteni elhíváson és a Szent Szellemen, aki elvezet minden Igazságra. Mindazonáltal megmarad, amit az ÚR maga mondott: „*Bizony, bizony, mondom néktek: aki (akkor) befogadja azt, akit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött.*” (Ján.13:20).

Ha nem történt volna meg a bűneset az idő kezdetén az Éden kertjében, akkor nem teljesedhetett volna be az Üdvterv, amelyet Isten már örök időktől elhatározott. Ha 1979 májussában nem létezett volna itt a gyülekezetben, ahonnan végre lesz hajtva a közvetlen megbízatás, ama szörnyű csábítás, soha senkinek sem ötlött volna az agyába, hogy az isteni rend újra helyére kell legyen állítva. A sátán az egész földkerekség megrontója, de a férfias Fiú felvételével kapcsolatosan „a testvérek vádlójaként” van

jellemezve és aki végülis le lesz vettetve (Jel.12:10). Vigyáznunk kell, hogy nehogy valamiképpen a testvérek vádlójanak befolyása alá kerüljünk, hanem e tekintetben is Isten oldalára és az Ő Szavának oldalára álljunk és Pál apostollal együtt felkiáltunk: „*Ki akar vádat emelni Isten választottai ellen?*” (Róma 8:33). Ezzel a feladattal a sátán próbálkozik – és mindazok, akik az ő befolyása alatt állnak.

Most a gyülekezet elé áll, hogy megakadályozza a férfias Fiú születését. A legfontosabb feladat azonban Istennél van, ugyanis a menyasszony gyülekezet ki- és elhívása és előkészítése, összekötve a próféta szolgálatával. Most a gyülekezetben vissza lesz minden az eredeti állapotra helyezve. Most lesz nyilvánvalóvá, ki az aki csak beszél az üzenetről vagy aki meghajtja magát Isten minden egyes beszéde alatt, így Isten akaratában találhatik, és valójában átél minden egyes Ígét. Akkor szükségtelen lesz minden vita. Isten éppen úgy mint a Jób esetében is (42.fej) vissza fog mindent kétszeres módon szolgáltatni. Mint a Jakab 5:7-11 –ben a Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatosan írva áll, le fog a késői- és a korai eső az ÚR eljövetele előtt esni, és akkor beteljesedik az is, ami a Jóel 2:23-24 –ben van megígérve: „*Ti is Sion fiai, vigadjatok és örüljete, a ti Istenetek, az ÚRATOK felől! Mert Ő megadja nektek az őszi esőt teljes mértékben/arányban és záport hullat rátok, korai és késői esőt, mint régen. Ekkor megtelnek a szériük gabonával, bőven ömlik a sajtókból a must és az olaj.*” Figyelemre méltó, hogy Branham testvér beszélt erről a témáról az 1955-ös évben úgy Zürich –ben mint Karlsruhe –ban tartott összezejövetelen is.

Aki most, amint Branham testvér kihangsúlyozta, nem tudja kimondani tiszta szívből, amint az ÚR, a mi Megváltónk mondotta: „*Az Én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az Ő munkáját.*” (Ján.4:34), az még nem értette meg, hogy miről van valójában szó. Nem elegendő az üzenetről és az üzenet megbízottjáról, az eledelről, a kinyilatkoztatott Igéről beszélni. Most, amikor az ellenségeink - akik kigyúnyolnak bennünket - szeme láttára meg lett az ÚR asztala terítve, olyan gazdagon mint soha ezelőtt, érkezett annak ideje, hogy a Szellemi eledel folytán Isten akaratának cselekvőivé legyünk, hogy Ő tökéletesíteni tudja művét. Akinek van füle a hallásra, az hallja meg, mint mond a Szellem most a gyülekezeteknek! Mindenki ki kell tudja mondani tiszta szívből: „Legyen meg a Te akaratod, ne az enyém!” A menyei Vőlegény tökéletes akarata fog most az Ő menyasszonyában megtörténni és Krisztusnak egy tiszta szűz lesz bemutatva. Ámen.

„... most viszont megbékéltetett benneteket az Ő emberi hústestében, az Ő halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd az Ő színe elé ..” (Kol.1:22).

Mint Sodoma és Gomorra idejében

A Jézus Krisztus visszajövele előtti utolsó időszakaszról tett számos előrejelzésekhez, hozzátartozik időnk megvetemedett fajtalan állapota is. Ez már minden korszakban létezett, mindazonáltal nem ebben a dimenzióban mint most. Az Ábrahám idejében, amikor ígéretet kapott az Izsák közeledő születéséről, maga az ÚR látogatta meg Ábrahámot két angyal kíséretében, akiknek férfi alakjuk volt (1.Móz.18). Az ÚR Ábrahámnál maradt, a két angyal pedig tovább ment Sodomába. Amikor estére oda megérkeztek, befogadta őket Lót az ő házába. Itt valami iszonyatos történt: A város homoszexuális férfiai összegyűltek Lót háza előtt és felszólították őt, a férfiak kiadására. A Lót és az ő családja megmentése a Sodoma és az egész környék megsemmisítése előtt, mindannyiunknak ismeretes és utána lehet az 1.Móz.19 –ben olvasni.

A mi időnkben léteznek az ún. homo-élettársi viszonyok egészen a kormányzói körökig, egészen nyíltan beszélnek a „homo-házasságról”, sőt a homoszexuális párok szertartásos beszerteléséről is. Milyen egy házasság legyen ez? De hiszen Isten Ádámnak egy segítőtársnőt – Évát, teremtett, de messziről sem egy segítőtársat, férfinemben. Elvégre annál kell maradjon, hogy: *„Legyetek termékenyek és szaporodjatok ...!”*

Istennek egyetlen egy embere sem volt homoszexuális – Ádám sem, Ábrahám sem, Dávid sem, Salamon sem, Péter sem, Pál apostol sem.

Mivel Isten rendet akart, úgy az Ő teremtésében, mint a házasságban, mint a családban, mint az Ő gyülekezetében, szabályzatokat írt elő az ő népének. Sőt, több bűncselekményeknél, még ráadásul a hálálbüntetést is kirendelte. Három ezek közül a házasságtörés, homoszexuális viszony és az állatokkal való nemi kapcsolat: *„Továbbá ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, amennyiben a felebarátja feleségével paráználkodik, kifogástalanul a halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. (3.Móz.20:10).*

„Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, kifogástalanul halállal lakoljanak, vérük rajtuk” (13.v).

„Továbbá ha valaki állattal közösül, kifogástalanul halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg! És ha egy asszony bármiféle állathoz megy (közeleg), hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Kifogástalanul halállal lakoljanak, vérük rajtuk” (15-16. V).

Az 1.Korinthus 6:9-10 –ben felsorolt tíz bűncselekmények között, amelyek kizárnak

Isten országából, fel van a pederasztá (fiatal fiúk iránt nemi vonzalmat érző homoszexuális férfi) is sorolva. Az elmúlt hetek és hónapok folyamán csak egy téma uralta a tömegtájékoztatási eszközöket, ugyanis a becstelenségi esetek legfőképpen a katolikus egyházban. A nemzetközi sajtótájékoztatás szerint több ország is létezik, amelyekben az áldozatok, sok esetben számos évek elmúta után, merészeltek szembeszállni és kimondani azt, ami megeseett velük. Ez azzal vette kezdetét, ami Kaliforniában került napfényre, és ott már több mint kétmilliárd dollár kártérítést fizetett a katolikus egyház 1952-2002 között az érintett áldozatoknak.

A katolikus papok összességére (klérusra) bevezetett nőtlenségi kényszer (cölibátus) 1139 –ben, aszerint, amit Pál apostol az 1.Tim.4:1-3 –ban ír, egy démonias döntőbíráskodás volt: „... mert megtévesztő szellemekre és démoni tanításokra hallgatnak; ... ezekhez tartoznak azon emberek, akik tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, ...” A vezető katolikus előkelőség közvéleménye ellenére, arról van meggyőződve a katolikus teológus professzor Hans Küng, hogy többek között a cölibátus az egyik oka a törvénysértéseknek.

Nem létezik olyan testvér a Krisztusban, aki homoszexuális lenne, gyermekekkel szemben gaztettekre képes, valakinek a feleségét elveszi és ekképpen teszi magát a házasságtöréssel bűnössé vagy akár állatokkal közösülne. Amennyiben ez egy férfi vagy egy nő hitetlen állapotára igaznak bizonyult, most határozottan nem talál rá.

A dolgok nagymértékű kiterjedése a hitetlen világban egy félreismerhetetlen jele annak, hogy a Jézus Krisztus visszajövetele hamarosan végbemegy.

A Róma 1:18-32 –ben nagyon világos és érthető Szavakat mond Pál apostol, az Isten embere, ezzel a témával kapcsolatosan és ezzel a bibliai szempontjából ki van minden mondva: „Isten ugyanis haragját nyilatkoztatja ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen, azok ellen, akik gonoszságukkal feltartóztatják az Igazságot ...”

Ezért elsülyesztette őket az Isten szívük kéjvágásai által az erkölcstelenség tisztátalanságába, hogy meggyalázzák egymás testét. ... Ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatva ki őket; Mint ahogy asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel; ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt gerjedtek fel az ő vad kívánságukban; férfiak férfiakkal fajtalankodtak, de el is veszik tévelygésük méltó jutalmát önmagukban. ... Ők ugyan pontosan ismerik Istennek a jogrendszerét, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nem csak maguk cselekszik ezeket, hanem azokkal is egyetértenek (egyetértésükkel erősítik azokat), akik ilyeneket művelnek.”

A napjaink állapotát, mint amilyen ez a Nőé idejében és a Sodoma idejében is volt, nem fogjuk tudni megváltoztatni; éppenúgy a háborus események és a földrengések tovább fognak fokozódni egészen a legnagyobb földrengésig a Sz.-András-Szakadás mentén Kaliforniába, amit Branham testvér előre bejelentett. Az Izlandba bekövetkezett vulkánkitörés is a szörnyű következményekkel, különösen a légi forgalomra, arra mutat, hogy mi történhet egyik napról a másikra. De hiszen mindezt előre bejelentette az ÚR az utolsó napokra. Mi felismerhetjük ezen az időt és órát, munkálkodjunk a mi üdvességünkre való törekvésünkön félelemmel és rettegéssel, miközben felemeljük fejünket, mert közeledik a mi megváltásunk.

A hitvallomás

Úgy Izráel népének mint az Ő Új-Testamentumi gyülekezetnek is maga az ÚR Isten adta útravalóul, hogy mint kell higgyenek és cselekedniük. Az 5.Móz.6:3-9 –ben így áll írva:

„Hallgasd meg, Izráel, tartsd meg és teljesítsd ezeket, hogy jó dolgod legyen, és igen megsokasodj a tejjel és mézzel folyó földön, ahogyan megígérte neked atyáid Istene az ÚR. Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, EGYEDÜL AZ ÚR! Szeresd azért az URAT, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből! Maradjanak a szívedben azok az Igék, amelyeket ma parancsolok neked. Kösd azokat fiaid (gyermekeid) lelkére, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelysz! Kösd azokat emlékeztető jelként a kezedre, és fejdíszként a homlokodon. Írd azokat házáad ajtófélfáira és kapuidra!” Ezt a hitvallomást mégegyszer igazolva találjuk az 5.Móz.11 –fejezet 18. versétől.

A hitvallomás zsidó szövegfogalmazásában az első szó utolsó betűje és az utolsó szó utolsó betűje nagybetűsen van írva egy mondatban. Az indíték az, hogy ne csak egy megismétlés legyen, hanem ezt egész öntudatosan, tisztelettudóan és hangsúlyozottan kell kimondani. Mind a mai napig ezzel a hangsúlyozással imádkozzák a zsidók a „S’hmáh Izráel” –t.

Izráel meg kellett tartsa és ügyelnie kellett arra, amit az ÚR mondott, hogy jó legyen dolguk és áldás kísérje őket azon a földön, amelyet Isten az ő atyáiknak ígért meg.

Azután következik a kihangsúlyozás – és Izráel jól oda kellett hallgasson –, hogy az ÚR Isten EGYEDÜL EGY ÚR, amit az a parancsolat követett, hogy Istent teljes szívből, teljes lélekből és teljes erőkből kell szeretniük. Istennek Szava az Ő népének szívében kellett maradjon. Eme parancsolatokat, az ő gyermekeik és az ő gyermekeik

gyerekeinek is a lelkükre kellett kössék, legyen az az ő otthonukban vagy úton is, lefekvéskor és felkeléskor.

„Legyen ez emlékeztetőjelül a kezeden és figyelmeztető kötszerként a homlokodon ...” Az ÚR Isten parancsolatban adta: „Legyen ez egy látszólagos jellegű emlékeztetőjel a kezeden és emlékjegyként a homlokodon, hogy az ÚR törvénye a szádban maradjon; mert erős kézzel hozott ki az ÚR Egyiptomból.” (2.Móz.13:9).

„Vegyétek azért a szívetekre és lelketekre ezeket az Én beszédeimet és hagyjátok áthatolni magatokban teljesen, kössétek mintegy emlékeztetőjelül a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon ...” (5.Móz.11:18).

Aki meglátogatja a Jeruzsálemi siratófal imádkozó termeit, az betű szerint megláthatja, hogy hogyan hordják a férfiak a hitvallomást bőrszíjjal a kezükön és homlokukon rögzítve. Minden egyes házban, még ráadásul maga a szállodákban is fel van egy „mezusa” az 5.Móz.6:3-9 Igéit tartalmazó hitvallomással (pergamentekercs) szemmagasságban a lakások bejáratának jobb ajtófélfájára erősítve.

A hitvallomás a megkülönböztető jel volt és marad, az Ő népének Izráelnek az ismertetőjele.

Mármost térjünk az Új-Testamentumhoz: A Márk Evangéliuma 12:29-30 –ig terjedő Igeversekben, feleletet adott Jézus az első parancsolat utáni kérdésre: „Halljad Izráel, az ÚR, a mi Istenünk , EGYEDÜL ÚR, — EGY SZÁMBAN — és szeresd az URAT, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!” Az írástudó igazolta a maga részéről: „Jól van Mester, helyesen mondtad az igazságnak megfelelően, hogy az Isten csak EGY és rajta kívül nincsen más.”

Isten nem létezik háromságban, Ő nem lett egy személyből három örökké élő személlyé. Egy ún. szentháromságos Istenről sem az örökkévalóságban, sem az Ó-Testamentumban és sem az Új-Testamentumban sincs szó. Az EGYETLEN Isten az EGY Isten maradt, mindazonáltal ahhoz hogy az Ő megváltási tervét megvalósítsa, kinyilatkoztatta magát az Atyában a mennyben, az Ő Egyszülött Fiában a földön és az Ő Szent Szelleme által a gyülekezetben: Isten fölöttünk, Isten velünk, Isten mi bennünk.

„... amilyen bizonyos az, hogy EGYETLEN EGY Isten létezik, aki megigazítja a körülmetéltet hitből, a körülmetéletlent pedig hit által ...” (Róma 3:30).

„Közbenjáróra nincs szükség, ahol nincs két fél. Isten azonban EGYETLEN EGY.” (Gal.3:20).

„Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan EGYEDÜLI EGY Istennek tisztelet és dicsőség örökkön örökké! Ámen. (1.Tim.1:17).

Nekünk is szabad az egyedüli egy Istent valamint felebarátainkat is teljes lelkünkől, teljes szívből és teljes erőnkől úgy szeretni mint saját magunkat (Márk 12:31).

Azonban az Új-Testamentumi gyülekezetben már nagyon korán belopódzott az ellenség és félrevezetett. Mindkettő párhuzamosan folyik: az igaz hívők, akik megmaradnak a Jézus Krisztus és az apostolok valódi hitvallomásában, és azok is, akik az elesett kereszténységhez tartoznak. A hitvallomások — az egyik a Jeruzsálemi, a másik a Nicseai — kirekesztik egymást.

A Szent Írásban tanúsított hitvallomás, egy és ugyanaz maradt úgy az Ó- mint az Új-Testamentumban is. Ez Isten valamennyi őszinte gyermekeinek az egyedüli érvényes vallomás a hitükre, a tanításra, a bemelegítésre, az úrvacsorára. Határozottan, hogy minden egyes bibliai témára, csak egyetlen helyes felelet létezik, és ez nem található meg a katekizmusban, hanem kizárólagosan a bibliában.

Minden keresztény egyháznak és hitközösségnek megvan a saját vallomása/saját nyilatkozata, amit hisznek és tanítanak. Mindazonáltal mindnyájan kiállnak amellet, hogy a nicseai-kalcedoni vallomás lekötöztetettjei. A Jelenések könyvében olvasunk a vallásos „bélyegről”, amelyet rákényszerülten el kell mindenkinek fogadni. Végülis az utolsó egy(ség)esítésen ki lesz mondva a határozati szó Rómában, és aki nem hajlik meg alatta, számolnia kell a mártírhalállal. A bélyeg /jel bevezetésével — az utolsó világméretű vallásos hatalom jellegzetességével — bekövetkezik a nyomás gyakorlás.

A beható figyelmeztetés így hangzik:

„Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és felveszi annak bélyegét (megkülönböztető jelét) a homlokára vagy a kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában ...” (Jel.14:9-10).

Az utolsó megállapítások szerint, 350 protestáns egyház és egyesület léptett be a világegyház testületi tanácstagságába. És a Vatikán hangosan és érthetően közhírré tette, hogy valamennyi protestáns egyház csak keresztényi közösség; Krisztus egyetlen egyháza a katolikus egyház, amellyel és amelyben mindenki elnyeri Isten teljes üdvösségét. Ámde Isten teljes üdvössége nem egy egyházban található, ez kizárólagosan csak Jézus Krisztusban létezik és mindenkinek el kell személyesen fogadnia és át kell élnie! Következésképpen a leányegyházaknak, akik nem élték át Jézus Krisztusban a tökéletes üdvrejtésüket, nem marad más hátra, mint visszatérni az anyaegyház ölébe (Jel.17).

Mindannyian hivatkoznak a János 17:21 –re: *„hogy mindnyájan egyek legyenek ...”*, és senki nem olvassa tovább az összefüggésekben, hogyan áll valóban írva és mi a jelentősége: *„...ÉN öbennük és te énbennem, hogy tökéletes egységre jussanak, hogy*

felismerje a világ, Te küldtél el Engem, és úgy szeretted őket, ahogyan Engem szeretted.” (23.v) — Isten a Krisztusban van (2.Kor.5:19) és Krisztus mibennünk (Kol.1:27).

Nem lehet elég gyakran megismételni, hogy az első évszázadokban nem léteztek sem pápák sem bíborosok és egy megszervezett egyház sem létezett. Még akkor is, ha több mint 100 hitirányzat fennmaradt, Jézus Krisztus gyülekezete mindig is fennállt, amelyik nem volt megszervezve, hanem az Isten Szellemétől vezényelt szervezet, a kicsiny nyáj volt.

Csak lassanként jöttek létre a római világbirodalomban a keresztény nemzeti egyházak, a kopt, a kaldeus, a szíriai, az egyiptomi, az ortodox és a római-katolikus egyház. Csakhogy mindezek az egyházak már mindig is nemzeti- és tartományi egyházak voltak és azok is maradnak, messziről sem a Jézus Krisztus megváltott gyülekezete.

A niceiai zsinat óta, Kr.u. 325, és a kalcedoni zsinat után, Kr.u. 381, áll fenn az egyéges, trinitarizmus, nicea-kalcedoni hitvallomás, amelyekben egyes elméleti tételek alkotják a tartóoszlopokat. Úgyszintén az összes egyházak és szabadegyházak, amelyek a reformáció óta jöttek létre, átvették ezeket az elméleti tan-tételeket. Ez a vallomás pedig, hogy Isten három örökkévaló személyből tevődik össze, amely jóllehet „apostoli” vallomásnak van megnevezve, de messziről sem apostoli, mindazokra rá lesz kényszerítve a kereszténységben, akik még mindeddig nem fogadták ezt el.

Amint Isten az Ő népétől Izráeltől követelte, a hitvallomást úgy a kezen mint a homlokon hordozni, éppenúgy fogja az antikrisztus mindenkitől követelni, hogy az ő hitvallomását a homlokon és a kezen hordják: a homlok annyit jelent a bibliai jelképes nyelvén, mint elfogadni valamit; a kéz pedig annyit jelent, ezt teljesíteni és követni és ezek szerint cselekedni.

„Továbbá megadatott neki, hogy mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat jobb kezükön vagy homlokukon bélyeggel jelöltessen meg, és hogy senki se vehessen vagy adhasson, csak az akin bélyegként rajta van a fenevad neve vagy nevének száma. Itt van helye az igazi bölcsességnek! Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma hatszázhatvanhat” (Jel.13:16-18).

Itt nem fogjuk ezt a témát tüzetesebben feldolgozni, de azonban a 18. oldalon egy gondosan kidolgozott kivonatot adunk elő a Ludwig Schneider nemzetközi hírlapjából, egy vilgszerte ismert izraeli hírlapíró Jeruzsálemből, aki gondolkozott a hatszázhatvanhotos szám fölött.

„... a föld végső határáig”

(Ap.Csel.1:8)

Április első hétféji összejövetelén Európa tizennégy országából vettek testvérek és testvérnők részt, sőt még Ázsiából és Afrikából is eljöttek a Krefeldi misszióközpontba Isten beszédéből a friss eledelt átvenni.

Itt megközelítőleg 900 –an voltak összegyűlve, és még több mint 600 –an csatlakoztak 49 más országból on-line hozzá. Így az emberek a föld egyik végétől a másik végéig követhették az Igehirdetést, amely egyidejűleg tizenkét nyelvre lett lefordítva. Igen, az utolsó Ige-üzenet hirdettetni fog az összes népnek és nemzetnek. Ma szemeink előtt látjuk beteljesedve ezen Igeverset.

Branham testvér 1965 –ben afelett örült, hogy lehetővé vált egy telefon-közvetítés és az emberek az egész országban hallhatták az ő prédikációit. Mit mondana tekintettel a mai technikai lehetőségekre? Határozottan, hogy ő is szívből örvendezne.

Amit most napjainkban átélhetünk, az egyedi és nagyszerű. Maga Isten gondoskodott arról, hogy az Ő bibliai üzenete több nyelven a modern technika segítségével a föld legfélreesőbb sarkát is elérje. ŐT egyedül illeti ezért a tisztelet és a magasztalás.

Az első hétfégéről mind-ez-időig rendszeresen 4968 DVD, 618 CD, 1942 audió- és 180 videókasszetták lesznek tizenkét nyelven szétküldve. Nektek mindnyájatoknak, akik alátámasztjátok ez a művet, amely közvetlenül az ÚR megbízásából van kivitelezve, szívből köszönetet szeretnék mondani. Jutalmazzon meg Isten benneteket érte.

Missziói utazások

Ismételten kifejezésre juttatják a testvérek, milyen értékes és áldásos nekik a Branham testvér nyomtatott prédikációi, a brossúrák és a körlevelek, amelyeket megkapnak. Mindamellet a személyes Igehirdetés ma is éppennyolyan fontos mint annakidején, amikor a mi feltámadott URUNK az Ő apostolait elküldte így szólva hozzájuk: *„Menjete el az egész világra és hirdessétek az Evangéliumot az egész teremtésnek!”*

Annak gyümölcsét, amit Isten számos országokban végzett, különösen ami az én első látogatásom óta, 1972 -ben Pakisztánban jött létre, saját szemeimmel megláthattam az 2010 február 12 és 22 közötti összejöveteleken.

Noha az összejövetelek részben Afganisztán és Irán közeli határánál lettek megtartva és az izlám terror veszélye miatt a rendőrségtől felülvigyázva, a hat helyiségben megtartott kilenc összejövetelen mintegy négyezer ember vett részt. Az ÚR beszéde nagy teljhatalommal hangzott el és a kiválasztottak örömmel fogadták magukévá, úgy hogy egy rendkívüli missziói utazásról beszélhetünk.

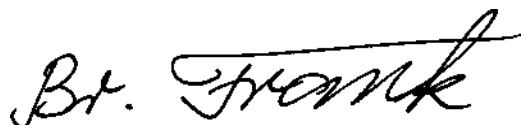
A Haiti- és Chile -ban lezajlott nehéz földrengések után csodálatos módon értesülhettünk arról, hogy Isten Szava nem üres beszéd, hanem megtartja, amit ígér: mindkét országban megkímélve maradtak testvéreink. Haitiban saját magam győződhettem meg 2010 márciusi látogatásom nyomán erről. Miközben Port au Prince –ban a repülőtértől egész az összejöveteli helységig lerombolt épületeket láttam, a gyülekezeti terem sértetlenül maradt. Még az feltűnt számomra, hogy milyen jól öltözöttek és jókedvben voltak a 2000 összegyűlt testvéreink, akik az épületben és az épület előtt tartózkodtak.

A prédikátor igazolta: „Mi nem vagyunk levertek, hanem lelkesedettek vagyunk, mert megváltásunk közeleg. Az összejöveteli épületen *egy* repedés sem található, miközben minden körülötte romokban hever.”

A vasárnapi összejövetel 2010 márciusból Port au Prince –ban az isteni üdvtörténelembe fog bemenni. Az emberek nyíltak voltak az Ige befogadására és vitás tanpontokat is meg tudunk világítani és tisztázni az Irás szemszögéből. Isten valóban kegyelmet ajándékozott és szer felett megáldotta utazásainkat.

Nagy örömmel és köszönettel fogadták el testvéreink a magunkkal hozott adományokat is. A magam részéről is szívből köszönetet szeretnék mondani nektek mindnyájatoknak, akik részvétet tanúsítottatok haiti testvéreink és testvérnőink sorsán. A mi hűséges URUNK sokszorosán vissza fogja nektek szolgáltatni.

Isten megbízásából munkálkodva

A handwritten signature in black ink, reading "Br. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal line extending from the end of the name.

HADD LEGYEN MEGVILÁGÍTVA MÉG EGYSZER

A 666 –OS SZÁM

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	
70	10	20	70	400	40	5	50	1	= 666

Mindazonáltal az OIKOYMENA fogalom nem egy ember nevének a száma, hanem egy szervezeté. Minden vallásfelekezet ökuméniája máris végidő alakulatot öltött, azáltal hogy az egyházak ökuménikus tanácsa már most a „vallásos pluralizmust és a prozelitizmust megtiltja” követeli.

Mármost felvetődik a kérdés, kicsoda az a személy aki a 666 –os számértéket hordja? Avagy maga a pápa viseli-e ezt a 666 –os címetet,

V	I	C	A	R	I	U	S	F	I	L	I	I	D	E	I	
5	1	100			1	5			1	50	1	1	500		1	= 666

mert ha összeszámoljuk a számértékes betűket, az eredmény 666. Ehhez még hozzáadódik az is, hogy „Vicarius Filii Dei” átfordított jelentősége „IstenFiának helyettese”, ami átvitt értelemben Antikrisztust jelent, az aki „Krisztust helyettesíti”. Mindazonáltal itt is érvényes a kérdés: Avagy a pápa címere egy ember nevének a számértéke?

Egy vallásos vezető „Isten Fiának a helyetteseként” (VICARIUS FILII DEI) valamennyi vallásfelekezetek tagjait „Isten gyermekeivé” csinálja, mert hiszen az ő címere nem azt mondja, hogy ő Krisztusnak a helyettese, hanem hogy „Isten Fiának” a helyettese. Már ma „Isten Fiaiként” vannak megszólítva valamennyi vallás hívei.

Ez az Istenellenes ún. szentháromság: a nagy sárkány, az antikrisztus és a hamis próféta, háromszorosan magán hordozza a 666 –os számot. Ehhez pedig még hozzáadódik az is, hogy a 6 –os szám az Istennel való ellenségeskedés száma. Így a háromszoros 6 –os szám (666) csúcspontos megtestesítője az emberi ellenségeskedésnek Istennel szemben. A 6 –os számnak görögül Stigma jelentősége van, ami megkülönböztető jelt jelent. Hogy ez a három ismertető jel éppen a mi (vég) időkben merül fel egymással párhuzamosan és emellett Babilon (lásd a Jelenések 17.fejezetét) aktuálisan ismét Jeruzsálem ellenfeleként lép fel, mindezen összefüggések felfigyelésre kellene ösztönözzenek.

Fénykép Iszlamadabdól, Pakistán, 2010. Február 20.

Egy részlet a Port au Prince-i felvétélből, Haiti, 2010. Március 14.

Elérhetőség:

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.